กรุงเทพธุรกิจ วันที่ 9 สิงหาคม 25531526

สิ่งที่เรามักจะนึกเสียใจก่อนเสียชีวิต

โดย: รศ.คร.พสุ เคชะรินทร์ pasu@acc.chula.ac.th

สัปดาห์นี้เปลี่ยนอารมณ์หน่อยนะครับ เพราะพอดีไปเจอบทความเรื่องหนึ่ง โดย
Brorrie Ware ซึ่งเป็นนักเขียนอิสระอยู่ที่ออสเตรเลีย

โดยนักเขียนผู้นี้เคยทำงานดูแลผู้ป่วยที่รู้ตัวว่าจะเสียชีวิต และกลับไปอยู่ที่บ้านเพื่อรอวันตาย เธอจะอยู่กับผู้ป่วยเหล่านี้ในช่วงสามถึงสิบสองสัปดาห์สุดท้ายก่อนที่ผู้ป่วยจะเสียชีวิต โดยในช่วงเวลาดังกล่าว เธอได้มีโอกาสพูดคุย และรับฟังความในใจของผู้ป่วยเหล่านี้ เมื่อถามถึงสิ่งที่เสียใจหรือสิ่งใดๆ ก็ตามที่ถ้าทำได้อยากจะย้อนอดีตไปเปลี่ยนแปลงนั้น เธอพบว่ามีอยู่ห้าประเด็นที่มักจะพบในผู้ป่วยที่กำลังใกล้เสียชีวิตเป็นส่วนใหญ่ครับ

ประเด็นแรก คือ

ผู้ป่วยเหล่านี้อยากจะมีความกล้าที่จะใช้ชีวิตตามแบบที่ตนเองอยากหรือต้องการจะเป็น ไม่ใช่คำรงชีวิตตามความต้องการหรือความคาดหวังของผู้อื่น ซึ่งพบว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องที่ผู้ป่วยอยากจะเปลี่ยนแปลงมากที่สุดครับ เนื่องจากเมื่อผู้ป่วยพบว่าชีวิตตนเองกำลังจะสูญเสียไป และมีโอกาสมองย้อนกลับไปในอดีตนั้น จะพบว่ามีความฝันหลายๆ อย่างที่ยังไม่ได้เริ่มต้นทำหรือยังไม่บรรลุ และเมื่อใกล้จะเสียชีวิตก็จะพบว่าความฝันของตนเองนั้นจะไม่มีวันบรรลุ และส่วนใหญ่ก็มักจะมานั่งนึกเสียใจ เพราะสาเหตุที่ไม่สามารถทำตามความฝันได้นั้น เป็นเพราะตัวเองเลือกที่จะไม่ทำเอง ตัวเองเลือกที่จะทำตามสิ่งที่ผู้อื่นขีดเส้นทางให้เดิน

ถือเป็นบทเรียนที่สำคัญสำหรับทุกๆ ท่านนะครับ ที่ในช่วงชีวิตหนึ่ง ถ้ามีโอกาสและเลือกได้ ก็ควรจะเดินตามความฝันของตัวท่านเอง เพราะคนเราหนีไม่พ้น เกิด แก่ เจ็บ ตาย และเมื่อวันนั้นมาถึง เราก็คงจะไม่มีแรงที่จะเดินตามความฝันที่เราต้องการแล้ว การมีสุขภาพที่ดีจะช่วยทำให้ท่านเดินตามความฝันได้ แต่เมื่อใดก็ตาม ที่สุขภาพท่านเริ่มแย่แล้ว อิสระในการเดินตามฝันก็ท่านก็จะลดน้อยลง

ประเด็นที่สอง คือ ผู้ป่วยใกล้เสียชีวิตเหล่านั้น กิดเสียใจว่าในอดีตจะไม่ได้ทำงานหนักเหมือนที่ผ่านมา ซึ่งเหตุการณ์นี้ มักจะเกิดขึ้นกับผู้ป่วยชายเกือบทุกคนเลยครับ คุณผู้ชายเหล่านี้มักจะเสียใจว่าในอดีตที่ผ่านมา ไม่ค่อยได้มีเวลาในการดูแลลูกๆ ของตนเท่าที่ควร รวมทั้งไม่ได้อยู่เป็นคู่ทุกข์คู่ยากภรรยาเท่าที่ควร ผู้ป่วยที่เป็นชายเกือบทุกคนจะรู้สึกเสียดายว่าในอดีตใช้ และให้เวลากับงานมากเกินไป

ข้อสังเกตนี้ก็น่าคิดนะครับ

ว่าในปัจจุบันเราให้ความสำคัญกับการทำงานมากเกินไปหรือไม่ เราต้องการแสวงหารายได้ ชื่อเสียง
เกียรติยศมากเกินไปหรือไม่ สุดท้ายเมื่อเราใกล้ตายเราจะสำนึกเสียใจว่าเราได้พลาดโอกาสดีๆ
ในชีวิตที่ไม่มีวันหวนกลับมาหรือไม่ การมีรายได้ที่พอเพียงอาจจะเป็นทางออกสำหรับทุกท่านนะครับ
อีกทั้งการมีที่ว่างในตารางเวลาและชีวิต ที่ไม่ใช่เรื่องของการทำงานเพียงอย่างเดียว
จะทำให้เรามีความสุขขึ้น และเมื่อเราใกล้เสียชีวิต จะไม่มานั่งย้อนนึกเสียใจในสิ่งที่เราพลาดไป

ประเด็นที่สาม คือ ผู้ป่วยอยากจะกล้าที่จะแสดงอารมณ์และความรู้สึกที่แท้จริงของตน เนื่องจากคนจำนวนมากจะปิดกั้นอารมณ์และความรู้สึกที่แท้จริงของตน เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างสงบและสันติ ทำให้สุดท้ายแต่ละคนรู้สึกว่าอารมณ์ของตนเองถูกเก็บกด และไม่สามารถเป็นตัวตนที่แท้จริง

ประเด็นที่สี่ คือ ผู้ป่วยที่ใกล้เสียชีวิตนั้น มักจะเสียใจที่ไม่ได้ติดต่อเพื่อนฝูงเก่าๆ เนื่องจากเรามักจะไม่ค่อยเห็นถึงคุณค่าของเพื่อนแก่าๆ จนกระทั่งใกล้เสียชีวิต คนจำนวนมากจะมัวแต่ยุ่งและวุ่นวายกับชีวิตประจำวัน จนละเลยต่อความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนฝูง ทำให้เรามักจะไม่ค่อยให้ความสัมพันธ์กับเพื่อนฝูงต่างๆ จนกระทั่งใกล้จะเสียชีวิต ก็จะเริ่มนึกถึงเพื่อนฝูงขึ้นมา

ดูเหมือนว่าเมื่อคนใกล้จะเสียชีวิต เกียรติยศ เงินทอง หรือสถานะทางสังคมต่างๆ กลับคูไปจะด้อยหรือไร้ความหมายนะครับ สุดท้ายคูเหมือนว่า เรื่องของความรัก ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลจะกลายเป็นสิ่งที่ผู้ป่วยที่กำลังใกล้ตายนึกถึง

<mark>ประเด็นสุดท้าย</mark> ซึ่งค่อนข้างน่าแปลกใจ คือ

ผู้ป่วยเหล่านี้กลับสำนึกเสียใจว่าไม่ได้ทำให้ชีวิตที่ผ่านมาของตนเองมีความสุขเท่าที่ควร ผู้ป่วยหลายคนจะไม่เคยนึกถึงมาก่อนนะครับว่าตนเองสามารถที่จะเลือกที่จะทำให้ชีวิตมีความสุขได้ คนจำนวนมากเลือกที่จะอยู่และปฏิบัติในสิ่งที่คุ้นเคย ความกลัวต่อการเปลี่ยนแปลง ทำให้คนเรามักจะหลอกตนเองว่าสิ่งที่กำลังทำอยู่นั้นมีความสุข ซึ่งจริงๆ แล้วกลับไม่ใช้

ท่านผู้อ่านจะเห็นได้นะครับว่าเมื่อคนเราใกล้จะตายนั้น เรามักจะนึกข้อนกลับไปถึงอดีต และเริ่มสำนึกเสียใจในสิ่งที่ได้ทำหรือไม่ได้ทำมาในอดีต และเราจะพบว่าเมื่อเราใกล้ตายแล้ว เงินทอง ชื่อเสียง สถานะ เกียรติยศต่างๆ กลับไม่มีความหมาย สิ่งที่มีความหมายเมื่อใกล้ตาย คือ เรื่องของความรักและความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ซึ่งหลายครั้งกลับกลายเป็นสิ่งที่เราละเลยหรือไม่สนใจในขณะที่เรามีชีวิตอยู่

นอกจากนี้ เมื่อใกล้ตาย คนเราจะพบว่าชีวิตในอดีตที่ผ่านมานั้นเรามีสิทธิที่จะเลือก แต่เราดันเลือกในสิ่งที่ไม่ได้ทำให้เรามีความสุข หรือเลือกในสิ่งที่ทำให้เราต้องมาย้อนสำนึกเสียใจ เมื่อเราใกล้ตาย ดังนั้น ในขณะที่เรายังมีชีวิตอยู่และยังแข็งแรง เราจะต้องเลือกอย่างมีสติ เลือกอย่างฉลาด เลือกในสิ่งที่ถูก และเลือกในสิ่งที่ทำให้เรามีความสุขนะครับ...